

Uluslararası Anti-Emperyalist ve Savaş Karşıtı Bildirge

Acil Uluslararası Savaş Karşıtı Konferans

Hristo Rakovski Uluslararası Sosyalist Merkezi ve RedMed.org internet ağının çağrısıyla, 25-26 Haziran 2022 tarihinde Ukrayna'da NATO'nun vekâlet savaşına karşı Acil Uluslararası Savaş Karşıtı Konferans düzenlendi.

Bu konferansın toplanması için 1 Haziran 2022'de Hristo Rakovski Uluslararası Sosyalist Merkezi tarafından yayınlanan davet, tüm dünyadan ve farklı geleneklerden çok sayıda devrimci sol ve komünist parti, örgüt, hareket, Marksist teorik dergi ve bağımsız militan nezdinde etkileyici bir yanıt buldu. Kuzey ve Latin Amerika, Avrupa, Afrika, Asya, Avustralya'dan toplam 26 ülkeden çok sayıda katılımcı konferansın iki gün süren yoğun çalışmalarında yer aldı.

Özellikle, dünya siyasetinin çehresini değiştiren bu krizin şu anda savaş cephesinde doğrudan yer alan veya etkilenen ülkelerdeki Marksist partiler, örgütler ve militanların konferansa katılımı dikkat çekti. Ukrayna'dan ve Rusya Federasyonu'ndan,

ayrıca Belarus ve eski Sovyet cumhuriyetlerinden katılımcılar konferansta yer aldı: Orta/Doğu Avrupa'dan Polonya, Macaristan, Bulgaristan, Kafkaslar'dan ve Orta Asya'dan ise Azerbaycan ve Özbekistan. Ayrıca Avrupa'dan Finlandiya, İtalya, Fransa, İspanya, Britanya ve Yunanistan'dan, Kuzey ve Latin Amerika'dan Amerika Birleşik Devletleri, Küba, Venezuela, Brezilya ve Arjantin'den, Afrika, Ortadoğu ve Asya'dan da Güney Afrika, Cezayir, Lübnan, Filistin, İran ve Türkiye'den katılımlar oldu. Avustralya da konferansta yer alan ülkeler arasındaydı.

Konferans'ta, işçi demokrasisinin geleneklerine uygun biçimde çok çeşitli görüşler özgürce temsil edildi. Yine bu anlayış uyarınca, konferansa sunulan tüm yazılı belgelerin yayınlanması ve iki günlük konferansın kaydını içeren bir videonun kamuoyuna sunulması kararlaştırıldı.

Hristo Rakovski Merkezi'nin Ukrayna'daki NATO vekâlet savaşına ilişkin politikasına yönelik konferansa sunulan siyasî rapora dayanılarak bir Konferans Bildirgesi yayımlanmasına karar verildi. Katılımcıların ezici çoğunluğu bunun için hazırlanan taslak bildirgeyi destekledi. Bir dizi değişiklik bu metne dahil edilirken, diğer değişiklik önerilerinin, 2022'nin son aylarında gerçekleşmesi planlanan savaş konusunda başka bir uluslararası konferansın hazırlanması bağlamında, daha fazla tartışılmasına karar verildi.

Aşağıda, bahsi geçen konferans bildirgesini siz okurlarımızla paylaşıyoruz.

Uluslararası Anti-Emperyalist ve Savaş Karşıtı Bildirge

1. Ukrayna'ya savaşın getirdiği yıkım, dört ayı aşkın zamandır bir çıkış yolu görülmeksizin devam ediyor. Ukrayna'da ve dünyanın her yerinde milyonlarca masum insan dev bir bedel ödemekte. Bu trajedinin son bulmasının önünü kesenler ise savaşın esas suçluları olan Amerikan emperyalizmi ve NATO.

Ateşkes çağrıları ve diplomatik görüşme yönünde çabalar, bu esas sorumlular tarafından sabote ediliyor. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg “Ukrayna yorgunluğu”na karşı ve “yıllarca sürececek bir savaş” yönünde çağrıda bulundu. Aynı hafta sonu Kiev'i ziyaret eden Britanya Başbakanı Boris Johnson ise “uzun bir savaş” yönünde benzer bir beyanda bulundu. ABD'nin, Britanya'nın ve NATO'nun açık açık beyan ettikleri hedef, ABD Savunma Bakanı Lloyd Austin'in 25 Nisan 2022 tarihli Kiev ziyaretinde söylediği gibi, “Rusya'nın askeri açıdan güçsüzleşmesini sağlamak” ve ABD Başkanı Joseph Biden'ın kötü şöhretli Polonya konuşmasında “Tanrı aşkına, bu adam başta kalmamalı” sözleriyle ağızdan kaçırdığı üzere Moskova'yı bir rejim değişikliğine mecbur bırakmak.

Savaşın uzaması, basitçe uzun bir karşılıklı yıpratma savaşı ya da parçalı bir beraberlik durumu uzun müddet boyunca pat durumunda kalınması anlamına gelmiyor. Her şeyden evvel çatışmanın giderek gaddarlaşarak kızışması, uluslararası alana yayılması ve giderek yeryüzündeki tüm insan hayatını tehdit eden bir termokleer tehdiye felakete dönüşmesi anlamına geliyor.

Ukrayna'daki savaş, çürümekte olan emperyalist kapitalizmin giderek derinleşen krizinin yarattığı tarihsel bir kırılma noktasına işaret ediyor ve dünyanın siyasi ve toplumsal düzenini dönüştürüyor. Bu savaş, dünyayı 3. Dünya Savaşı'nın ve nükleer kıyametin eşiğine kadar getirdi. Uluslararası işçi sınıfının ve ezilenlerin birincil ve en acil görevi, emperyalizmin yok olmaya doğru giden bu savaş eğilimini durdurarak bunu evrensel özgürleşme, yani dünya Sosyalizmi için verilecek devrimci bir mücadeleye çevirmektir.

2. Bilindiği gibi, her yerde savaşın ilk kurbanı hakikattir. Ancak savaşın başlıca sorumlusunun Büyük Yalanının bu denli canavarca devasa boyutlara ulaştığı da ender görülmüştür.

a. Bu savaş, ABD-NATO-AB emperyalizminin, gönüllü müttefiklerinin ve ana akım burjuva basınının anlattığının aksine "Büyük Güç" Putin Rusya'sıyla onun istilasına direnen "küçük bir egemen devlet" Ukrayna'nın arasındaki "yerel" bir savaş değildir. Esasen askeri çatışmanın eşitsiz ancak birleşik bir gelişme içinde Avrupa'sı, Asya'sı, Amerikalılar'ı, Afrika'sı, Avustralya'sıyla tüm dünyaya yayılan küresel çapta sebepleri, dinamikleri, ebatları ve sonuçları vardır. Ukrayna şu andaki depremin merkez üssü olabilir, ancak krizin esas merkezi, küresel kapitalizmin de kalbinde yer alan ABD ve onun gerilemekte olan dünya hegemonyasıdır.

b. Uluslararası solun çoğunluğunun iddia ettiğinin aksine, bu savaşın *Ukrayna ulusunun kendi kaderini tayini ile bir ilgisi yoktur*. Solun büyük çoğunluğu, bu iddiayla NATO'nun saldırganlığını, Nazilerin kontrol ettiği ve NATO'nun eğittiği Ukrayna ordusunun silahlandırılmasını ve yaptırımlar yoluyla Rus ekonomisinin ve dolayısıyla dünyanın en yoksul halklarının ekonomilerinin yok edilmesini aklamaktadır.

Hakikat şudur: Bu savaş, Ukrayna halkının Amerikan emperyalizminin eski Sovyet coğrafyasını parçalayarak sömürgeleştirme ve resmen "stratejik hasım" olarak gördüğü Rusya ve Çin'e diz çöktürme hedefine ulaşmak için kullanıldığı, NATO'nun kışkırttığı bir vekalet savaşıdır.

Sovyet dönemi sonrası Ukrayna, başındaki oligarklar ve yabancı sermaye tarafından yoksul, iflas etmiş, ufalanmış, *Batı sermayesi ve IMF'nin bir yarı sömürgesi* konumuna indirgenmiştir ve Rusya'ya karşı NATO saldırganlığının sıçrama tahtası olarak kullanılmaktadır. Kendi komprador çıkarlarını Amerika, Britanya ve AB'ninkilerle eş tutan, Ukrayna halkını insafsızca tüm toplumsal ve ulusal haklarından mahrum bırakan işbirlikçilerin, yoz oligarkların ve Neo-Nazilerin elindedir.

c. Bu savaş, ana akım emperyalist söylemin iddialarının aksine, Rusya'nın ansızın 24 Şubat 2022 tarihinde Ukrayna'yı işgal etmesiyle "kışkırtma olmadan" başlamış değildir. Sonuç, o yola giden süreçten ayrı düşünülemez: 2014 Maydan darbesi, Donbas'ta sekiz yıldır süren ve 14 bin insanın ölümüyle sonuçlanan "melez" savaş, ve elbette NATO'nun Rusya sınır boylarına doğru durmak bilmez genişlemesi. İşin aslı, savaşın tarihsel kökenleri Sovyetler Birliği'nin 1991'deki çökmesinde çöküşünde aranmalıdır.

Sovyetler Birliği'nin 1991'deki çöküşünün hemen ertesinde Paul Wolfowitz'in

yazdığı Şubat 1992 tarihli ve Savunma Planlama Rehberi başlıklı belge, ABD'nin temel stratejik hedefini Sovyet sonrası dönemde Rusya'nın yeniden yükselişi olasılığını önlemek olarak ifade etti. Zbigniew Brzezinski'nin 1997'de yayımlanan *Büyük Satranç Tahtası* kitabı, özünde ABD'nin Batı yanlısı kukla rejimlerin de yardımıyla Rusya'yı parçalama ve bütün eski Sovyet topraklarını sömürgeleştirme hedeflerini stratejik olarak benimsemesi gerektiğini ima ediyordu. Ukrayna'ya bu kurgu içinde önemli bir rol biçilmişti.

NATO'nun doğuya doğru genişlemesinin ardında işte bu hedef yatıyor. 1999 yılında eski Yugoslavya'da yaşanan NATO savaşı ve bu ülkenin parçalanması, emperyalist Atlantik ittifakının Polonya, Macaristan ve Çek Cumhuriyeti'ni de içine alarak genişlemesiyle eşzamanlı gerçekleşti. 2008 Bükreş NATO Zirvesi, Ukrayna ve Moldova'nın NATO'ya dahil edilmesini açıkça gündemine aldı. "Renkli" karşı-devrimler ve 2014 Avro-Maydan olayları, şu anda 14 eski Doğu Avrupa ülkesini üye olarak içeren NATO'nun bölgede ilerlemesinin önemli araçları idi. NATO, böylelikle gelip Rusya sınırına dayanmış, Moskova'yı birkaç dakika içinde Ukrayna'dan füzelerle vurabilir hale gelmiştir.

d. Uluslararası solun başka bir bölümünün iddiasının aksine, bu savaş "*emperyalistler arası*" ya da "*Büyük Güçler*" rekabetine dayalı bir çatışma değildir. Solun bu iddiasının ve bundan yola çıkan "iki tarafa eşit mesafeli" duruşunun temelinde çatışmanın ve çarpışan güçlerin toplumsal doğasının tarihsel özgüllüğüne aykırı, tarihsellikten uzak bir yaklaşım mevcut. Solun sözde "tarafsızlığı" ise esasen sefer hazırlığındaki dünya emperyalizminin baskılarına uyum sağlamaktan ve dolayısıyla burjuva "kamuoyunu" benimsemekten ibaret.

3. Ukrayna'da 2022'de patlak veren savaş, 2008'de dünya çapındaki finansal çöküşten bu yana devam eden ve hemen ardından dünya ekonomisinde beliren bunalım ve yaklaşan iklim felaketinin yeni bir alameti olan 2020 Koronavirüs pandemisi şokuyla iyice derinleşen kapitalizmin çözülmez kriz döngüsünün en yeni ve barbarca zuhurudur. Savaştan önce bile krizin küresel çapta enflasyon dalgasının geri dönüşü ve bunalıma iyice gömülme, borç krizlerinin derinleşmesi ve yeni temerrütler, daha büyük finansal belirsizlik ve çakılmalarla iyice kötüleşmekte olduğu ayan beyan ortadaydı. Şu anda halihazırda dengesiz bir dünya durumunun dramatik biçimde kötüleşmesinin başlangıcına şahit oluyoruz. Bu çözülme hem Küresel Güney'de hem Küresel Kuzey'de yeni bir toplumsal kalkışmalar, siyasi düzensizlik, halk isyanları, kurtuluş mücadeleleri ve toplumsal devrimler dalgası doğuracaktır.

Küresel kapitalist kriz, hem emperyalist savaşın ardındaki *başlıca* güç, hem de emperyalist merkezleri ve savaş seferlerinin *altını oyan* unsur konumundadır.

Hem küresel kapitalist krizin merkezi hem de savaşın baş aktörü olan Biden yönetimindeki emperyalist Amerika, dünya üzerindeki hegemonyasının siyasi ve iktisadi gerileyişinin üstesinden büyük askeri kudretini kullanarak gelmeye çalışıyor. Ancak askeri kabiliyeti, Irak'taki felaket ya da 20 yıllık facia dolu bir savaştan

sonra Afganistan'da Vietnam tarzı aşağılayıcı bir yenilgi gibi talihin dramatik dönüşlerini engelleyemedi.

Biden hükümetinin, ASEAN zirvesi ve Amerikalılar zirvesi ile ABD'nin Asya ve Latin Amerika'da Rusya ve Çin'e karşı ittifaklarını ve liderlik konumunu yenileme çabaları, feci şekilde başarısız oldu.

Rusya'ya ve bir noktada Çin'e karşı savaşı "demokrasi ve otokrasi arasında bir çatışma" biçiminde çarpıtan resmi söylem, giderek komik, sırttan bir hal alıyor. Bunun tek sebebi Amerikan emperyalizminin geçmişte tüm dünyada vahşet, baskı, saldırganlıkla işlediği cürümleri değil, aynı zamanda muhalifleri katleden ve Yemen'de soykırıma imza atan Muhammed bin Salman ve onun katiller çetesi idaresindeki Suudi Arabistan'la şu andaki ittifakı. Nihai hükme delil ise Amerika'nın içinden: 6 Ocak 2021 tarihli başkent Washington'un Capitol binasındaki faşist darbe, ölmekte olan Amerikan liberal demokrasisinin tam göğsünde dikiliyor.

ABD toplumsal ve siyasal olarak bölünmüş halde ve giderek ekonomik krize gömülüyor. Tüm savaş hırçınlığına rağmen Biden ve hükümetinin halk nezdinde kabul görürlüğü hızla eriyor. Bu da Kasım 2022'deki ara seçimlerde Demokratlar'ın hüsrana uğraması, faşizan Trump taraftarı Cumhuriyetçiler'in ise intikam hırsıyla yeniden yükselişe geçmesi ihtimalini daha güçlü kılıyor. Ancak ne Demokratlar ne de Cumhuriyetçiler, İkinci Dünya Savaşı sonrası *Pax Americana* (Amerikan Barışı, Amerikan hakimiyetinde barış) düzeninin çözülüşüne paralel biçimde, olası bir rejim krizini önleyebilmek için mutlak çoğunluğu oluşturamıyor. Yirmi birinci yüzyılın şafağında önlenemez biçimde gerileyen "Kantçı Avrupa"ya karşı "Hobbesçu Amerika"nın emperyal hegemonyasını coşkuyla selamlayan yeni-muhafazakar (neo-con) Robert D. Kaplan, şimdi ABD'nin dünya hegemonyasının gerilemesi karşısında "*Amerikan Barışı'ndan sonra Küresel Kargaşa*" diye iç geçiriyor.

Savaşın en dolaysız meydanı konumunda olan Avrupa kıtası ve bilhassa emperyalist Avrupa Birliği, savaşın etkilerinin ve derinleşen ekonomik krizin en doğrudan darbeleriyle karşı karşıya. Rusya'nın yaptırımlara tepki olarak birçok Avrupa ülkesine gaz akışını durdurması ve savaşın etkisiyle yaşanan tahıl ve yemeklik yağ ticaretindeki aksaklıklar, enerji ve gıda krizini kökleyerek Avrupa'nın hemen her ülkesinde, bu arada en çok AB'nin sınıai kalbi olan Almanya, Fransa ve borç batağı içindeki İtalya'da siyasi rejimleri sarsmakta. Avrupa'nın çalışan halkının yüksek enflasyon ve ağırlaşan hayat şartlarıyla kıvrandığı tam bu dönemde askeri bütçeler şimşek hızıyla yükseliyor. Almanya, İkinci Dünya Savaşı'ndaki yenilgisinden bu yana ilk defa hızla silahlanma yoluna girerek askeri bütçesini yıllık 100 milyar Avro'nun üzerine çıkardı. Benzer biçimde Japonya da Ukrayna Savaşı başladıktan sonra Hiroşima sonrası nükleer "tabu"sunu kırdı, şu anda Çin ve Kuzey Kore'ye karşı nükleer silah tedariki hazırlığında.

AB emperyalistleri (Japonya, Kanada ve Avustralya ile de beraber) Amerika'nın buyruğuna uyarak Amerika'nın gerileyen dünya gücüne rağmen kendi görece zayıflıklarını bir kez daha göstermiş oldular. Ancak ittifakların kırılabilirliği ve Batı'nın kapitalist merkezlerin arasında büyüyen anlaşmazlar şimdiden görünür halde. Ya-

kın gelecekte bu anlaşmazlıklar daha güçlü biçimde ön plana çıkacaktır.

Böyle bölünmüş bir Küresel Kuzey, Küresel Güney'den gelecek isyanlar karşısında eskisinden de zayıflamış vaziyette. Kimse unutmazın: Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda Rus karşıtı oylamada yalnızca Çin ve Rusya karşıtı dördlü ittifakın en önemli üyelerinden Hindistan değil, dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu teşkil eden Küresel Güney halklarının temsilcilerinin büyük çoğunluğu ya çekimser ya ret oyu kullandı.

4. Emperyalizm, şu an hızla büyüyen küresel sistem krizi sarmalıyla beraber tarihsel bir açmaz içinde bulunuyor. Vaktiyle dünya sosyalist devrimi en zayıf hallerde patlak vererek, iki ülkeyi, Rusya ve Çin'i finans-kapitalin küreselleşmesinden çekip koparmıştı. Ancak devrim, bu iki ülkede giderek kapitalist restorasyona yol vermişti. İşte finans-kapital, küreselleşmenin içe çökmesinden sonra bu iki ülkeyi yeniden tamamen yutmak için savaş eğilimine hız vermekte.

Emperyalist savaşta Amerika'nın ve NATO'nun yenilgisi, kapitalist kölelikten ve emperyalist tutsaklıktan kurtulmak için savaşan tüm güçlerin, en başta da uluslararası işçi sınıfı ve onun devrimci öncüsünün birincil, zaruri ve acil vazifesidir. Hiçbir komünist, hiçbir sosyalist, hiçbir anti-emperyalist savaşçı Ukrayna'da başlamış bulunan askeri çatışmada "tarafsız" veya "iki tarafa eşit mesafede" kalamaz.

Bağlamından kopuk, biçimsel olarak Leninist alıntılarla allanıp pullanan "Rus" (veya "Çin") "emperyalizmi"ne yapılan sığ göndermeler, bilimsel, diyalektik Marksist analizden tamamen yoksundur. Lenin'in düşüncesinin tüm çekirdeği şudur: *emperyalizm bir politika ya da basitçe milli-askerî yayılmacılık değil, kapitalizmin son aşaması, yani emperyalist çürüme aşamasıdır.* 2022 yılında "Rus emperyalizmi" iddiaları yalnızca boş değildir, aynı zamanda halihazırda var olan Batı emperyalizminin savaş propagandasını yankılamaktadır.

Anti-emperyalist çizgimiz, katiyen kapitalist restorasyonistlere, Rus oligarklarına ve Putin'in Bonapartizmine karşı sapasağlam duruşumuzu terk ettiğimiz anlamına gelmiyor.

Emperyalizmin saldırısına ve eski Sovyet topraklarını ve Çin'i bölme ve sömürgeleştirme savaşına kapı açan unsur, Sovyetler Birliği'nin çökmesi ve kapitalist restorasyondur.

Kapitalist sistemin bizatihi kendinin kriz içinde olduğu ve gerilediği bir dönemde kapitalist restorasyon süreci, sürekli olarak kendi iç ve dış çelişkilerine toslayıp durdu: bir avuç oligarka dönüşmüş bürokratin Sovyet halkının servetini çalıp çırpması ve 1990'larda Yeltsin döneminin kargaşası, giderek Rusya'nın 1998'de temerrüde düşmesine ve sonra yirmi birinci yüzyılın başlarında önemli sektörlerin yeniden kamulaştırılmasına ve devletin büyümesine dayalı çok kırılğan bir stabilizasyona, o da 2008 dünya krizi sonrasında uzun süren bir ekonomik durgunluğa evrildi. Bu Uzun Durgunluk, Rusya'nın melez ekonomisini Batılı emperyalist baskılara ve Batı'nın dayattığı günümüzün "*ekonomik-teknolojik Demir Perde*"sine karşı tamamen savunmasız bıraktı. (Günümüz koşullarında bu Demir Perde yap-

tırımlardan daha etkili, zira yaptırımlar kapitalist dünya ekonomisini de derinden vurarak çift taraflı bir etki yaratıyor.)

Mutlakiyetçi devlet aygıtının bu aşırı büyümesi, halkın hürriyetine karşı baskıcı önlemleri, komünistlere, Lenin'e ve Bolşevizm'e ardı arkası kesilmeyen saldırıları, hem daha gelişmiş, saldırgan Batı kapitalizminin baskılarının, hem de yarıda kesilmiş bir geçişin önünü alan çözülmez iç çelişkilerin ürünleri. Bu açmazdan tek çıkış yolu, yeni ve boydan boya bir toplumsal gelişme sağlayabilmek için bu iç ve dış engelleri kırıp geçmek zorunda. Kitlelerin bizzat kendi katılımlarını da içeren *kökten bir rota değişikliği* zaruridir: *kapitalist restorasyondan Sosyalizm yoluna yeni bir devrimci yöneliş*.

Restorasyonist rejimler ve oligarklar emperyalist saldırıya karşı zafer kazanmaya ne kadirdir ne de niyetli. "Uluslararası iş birliği", "çok-kutuplu dünya", "kazan-kazan anlaşması" vb. kofluklar adına halklarının saldırgan düşmanlarıyla pek olası olmayan bir uzlaşma ve hepten imkânsız bir uyum sağlamaya çabalyorlar. Tüm bu kof sözler, eski ve başarısız "barış içinde bir arada yaşama" ve bürokratik "tek ülkede sosyalizm" formüllerinin yeniden vücuda gelmiş halleri.

Uluslararası işçi sınıfı ve onun öncüsü, restorasyonist rejimlere, oligarklara ve Bonapart'lara hiçbir destek vermeksizin, emperyalist saldırıya karşı tarafsız kalmamalı, aksine, onu yenilgiye uğratmak için mücadele etmelidir. Amerika ve NATO'nun önderliğindeki emperyalizmin bugün Rusya'ya, yarın Çin'e karşı askerî zaferi yalnızca parçalanarak yarı-sömürge konumuna düşürülecek Rusya, Ukrayna ve Avrasya halklarının değil, bütün insanlığın felaketi olacaktır. *Öte yandan, dünya emperyalizminin yaşayacağı stratejik bir yenilgi, yalnızca dünya kapitalizmine ve emperyalizmine karşı mücadelenin ilerlemesini sağlamakla kalmayacak, kapitalist restorasyonun yenilgisi için de en elverişli koşulları yaratacaktır.*

İşte bu, "Hristo Rakovski" Uluslararası Sosyalist Merkezi'nin uluslararası işçi sınıfını bu genel çizgide acil olarak eyleme çağırın savaş karşıtı, anti-emperyalist devrimci politikasıdır.

Uluslararası işçi sınıfı, Rusya ve Ukrayna'da kitlelerin kendi geleceklerini koruyabilmek için bağımsız olarak harekete geçmesi ile fiilen dayanışma göstermelidir.

Biz pasifist değiliz. Tüm gücümüzle emperyalist *savaşa karşı savaş* ilan etmeli ve yürütmeliyiz. Ancak emperyalizm, yalnızca Bonapartist bir devletin askeri kaynaklarıyla yenilgiye uğratılamaz. Ekim Devrimi'nin ertesinde Kızıl Ordu, tüm güçlülere rağmen Beyazların karşı devrimini ve 14 yabancı emperyalist orduyu kitlelerin devrimci hareketi sayesinde bozguna uğrattı. Ve bürokrasiye ve onun suçlarına rağmen Büyük Nazi Karşıtı Savaş'ta Sovyet Kızıl Ordusu'na Nazizme ve emperyalizme karşı zaferi bahşeden şey, ilhamını Kızıl Ekim'in ülkesini koruma duygusundan alan kitlelerin inisiyatifi, cesareti, hareketi ve muazzam fedakarlıkları idi.

Anti-emperyalist mücadeleyi muzaffer kılan, kitlelerin müdahalesidir. Ancak

Devrimci Marksizm 50

hem Rusya’da hem Ukrayna’da baştaki seçkinlerin, yani Banderacı faşistlerle Büyük Rus şovenlerinin eline oynayacak dar milliyetçiliğe hapsolmemek gerekir. Zafere giden yol, *eylemlî proletarya enternasyonalizminden* geçiyor. Devrimci kitle mücadelesi *sürekli* bir karakter kazanmak zorunda. Tıpkı kapitalist restorasyonun emperyalist saldırıya kapı açtığı gibi, emperyalist saldırının yenilgisi de kapitalist restorasyon sürecinin yenilmesine, oligarkların mülksüzleştirilmesine ve ekonominin işçi denetiminde sosyalist yeniden inşasına yol açabilir, açmalıdır.

Tüm iktidar bürokratsız has sovyetlere!

Tam işçi demokrasisi için, Sosyalizm için, dünyanın tüm devrim ve kurtuluş hareketlerini destekleyen faal bir enternasyonalist politika için ileri!

5. Bu enternasyonalist devrimci ruha uygun olarak savaş naramız şudur:

NATO’nun savaşına tek kuruş, tek kurşun, tek asker yok!

Emperyalist savaşa karşı savaş! Esas düşman içimizde!

Ukrayna halkının emperyalizmin çıkarları için piyon olarak feda edilmesini durduralım!

Emperyalist ülkelerin kendi çıkarları için savaşı uzatma politikasına karşı savaşalım!

Rusya’ya yönelik yaptırımlara hayır! Silahlanmaya hayır! İşgale hayır!

Doğu, Kuzey ve Güney Avrupa’da NATO yayılmasını durduralım!

NATO ülkelerinin işçileri, NATO’dan çıkın! Ama aynı zamanda NATO’nun yıkılması ve dünyadaki tüm Amerikan üslerinin kapatılması için mücadele edin!

Kahrolsun emperyalist Avrupa Birliği! Yaşasın Avrupa kıtasının sosyalist yeniden bütünleşmesi! Lizbon’dan Vladivostok’a oligarksız, kapitalistsiz, bürokratsız yeni bir Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği için ileri!

Donetsk ve Luhansk Halk Cumhuriyetleri’nin kendi kaderlerini tayin hakkını tanıyın!

Kahrolsun emperyalizme, savaşa ve eski Sovyet topraklarının sömürgeleştirilmesine kapıyı açan kapitalist restorasyon!

Faşizme başını nerede kaldırırorsa orada ölüm!

Yeni bir savaş karşıtı Zimmerwald Konferansı için ileri!

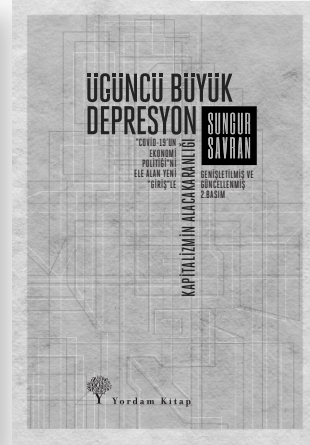
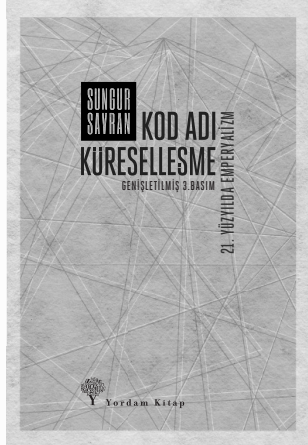
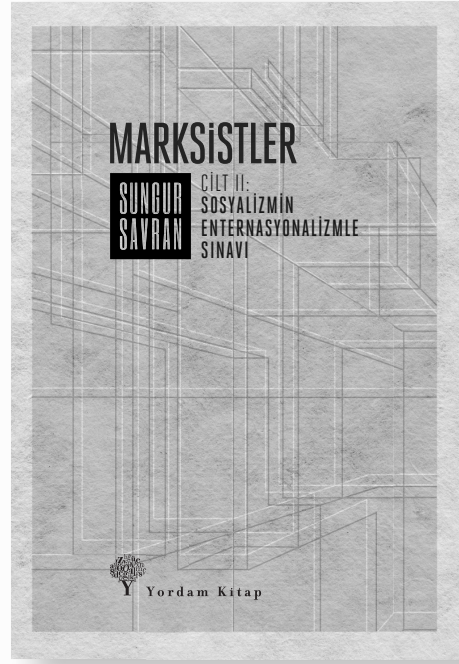
Lenin ve yoldaşlarının devrimci Enternasyonal'inin yeniden kuruluğu için ileri!

Yaşasın dünya sosyalist devrimi!

Hristo Rakovski Uluslararası Sosyalist Merkezi
ve RedMed'in düzenlediđi
Acil Uluslararası Savaş Karşıtı Konferans,
25-26 Haziran 2022

SUNGUR SAVRAN 5 KİTABIYLA OKURLARLA!

İki ciltlik kapsamlı yapıtı Marksistler ile önceki yapıtlarının genişletilmiş basımları Yordam Kitap'tan çıktı.

Yordam Kitap [f YordamKitap](#) [t YordamKitap](#) [@YordamKitap](#) www.yordamkitap.com